

In 4579 haarballen werden overblijfselen gevonden van: 4750 raten en muizen, 5623 veldmuizen, 1 appelvink, 73 kevers en 182 veenmollen.

DE „WIJZE“ JAGER

DOOR AD. BAARS

Tegen het vallen van de avond, als de schemer zijn mystiek waas over het land legt, dan komen daar boven uit de toren geheimzinnige geluiden. Nu eens is het alsof iemand er ligt te snurken, dan weer klinkt een zuchten en steunen den avondwandelaar tegemoet. Als deze omhoogblijkt, ziet hij een donkere schaduw tegen de allengs duister wordende hemel uit de oude verweerde wachter zeilen, en geruisloos naar beneden glijden.

Dicht langs de grond wiekt hij de polder in, af en toe klinkt zijn huiveringwekkende jachtroep over de dampige weiden:chruuuu.....!

Binnen enkele minuten is de grijze schim terug, maar thans met buit in de klauwen: een jonge rat, een muis, of ander ongedierte. Dan is het voor een wijle gedaan met die spookgeluiden, de dwaze grootogige jongen zijn bezig de prooi te verslinden. Reeds is de oude weer uitgevlogen en speurt over wei en sloot naar een ander slachtoffer.

Dikwijls bespieden we 's avonds in de nabijheid van de toren deze verdelger, of klimmen overdag langs de smalle stenen kronkeltrap naar boven om de fraaie vogel van dichtbij te bewonderen. Voorzichtig klauteren wij omhoog, onze schreden worden geleid door het spaarzame licht, dat door de kijkgaten valt en waardoor wij de sappige weiden en de rood en groen beplekte huisjes van het dorp kunnen zien. Zeer voorzichtig, want door het geringste geraas zouden wij hem verschrikken en doen wegvliegen. Hoewel de uil een nacht-vogel is, schroomt hij niet om zich overdag op de wieken te werpen en daardoor te bewijzen, dat hij, als het nodig is, ook bij daglicht kan zien.

In een nis, tussen steengruis en spinnewebben, zitten de ouden, vader en moeder leunen tegen elkaar, daaronder op de nestplaats hokken de vier jongen op wat

afval en haarballen. Deze haarballen, die met heftige braakbewegingen worden uitgespuwd, bevatten de onverteerbare uitwerpselen. De grote klok boven ons tik-takt zijn wijzers in het rond, de wind fluit zachtjes door de galmgaten, bij een windvlaag kraakt het hout van de zolder, en daar in het spaarzame licht zit de gesymboliseerde wijsheid.

Warm zijn de kleuren van zijn vederpak, op de bovenzijde gaan het zilvergrijs en het oranje harmonisch in elkaar over, elke veer heeft bij de punt een kleine zwartgerande witte vlek, de onderzijde is roestkleurig met donkere vlekjes, de prachtige oogsluier is hartvormig, wit met een krans van oranje.

Met een tussenruimte van één of twee dagen worden drie tot zeven eieren gelegd, welke na drie weken broeden in wollige witte jongen zijn veranderd, die bij elk werkelijk of vermeend gevaar dapper met de snavels knappen en als katten blazen. Dan begint het onvermoeibare af- en aanvliegen van de ouders en bereikt het nachtelijk leven op de kerktoeren zijn hoogtepunt. Dertig tot veertig vette veldmuizen per nacht en nog vele andere schadelijke dieren: ratten, kevers, veenmollen, vleermuizen, een enkele maal een hermelijn of een wezel, soms ook kikkers en nachtvinders. Als de gewone jachtbuit niet voldoende is, dan valt een van zijn kleine gevederde broeders wel eens als slachtoffer. Deze wandaad, als men daarvan mag spreken bij de grote strijd om het bestaan, die dagelijks in de natuur moet worden gevoerd en waarbij de zieke en zwakke exemplaren het afleggen, zinkt echter in het niet bij de geweldige opruiming, die deze vogel onder het schadelijk gedierte houdt.

Tot de morgenstond jaagt hij en als de boer zijn melkbussen het land inzeult, keert de rust in de toren weer en gaat de familie een uiltje knappen.

